

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2005, þriðjudaginn 17. maí, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mættir eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Eiríkur Áki Eggertsson, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson og Sölvi Sölvason.

Fyrir er tekið **mál nr. 4/2005**:

M
gegn
fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r:

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar, og fjármálafyrirtækið F, hins vegar, hér eftir nefnt varnaraðili.

Málið barst úrskurðarnefnd 16. mars 2005 með kvörtun sóknaraðila, dagsettri sama dag. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 18. mars 2005, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 14. apríl 2005. Bréfið var sent sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 19. apríl 2005, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi sóknaraðila, dagsettu 25. apríl 2005.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 10. og 17. maí 2005.

II.

Málsatvik.

Hinn 29. júní 2004 sótti sóknaraðili um sérleyfi hjá A. Fyrir leyfið skyldi sóknaraðili greiða 39.700 evrur. Þar af skyldu 9.925 evrur greiddast við afhendingu umsóknar. Var tiltekið í skjali sem sóknaraðili ritaði undir af þessu tilefni að sú fjárhæð væri óendurkræf nema umsókn sóknaraðila yrði hafnað af hálfu félagsins. Jafnframt heimilaði sóknaraðili að síðastgreind fjárhæð yrði skuldfærð á kreditkort sitt hjá varnaraðila. Voru í samræmi við það skuldfærðar kr. 901.113 á kreditkort sóknaraðila hinn 30. júní 2004. Sama dag gaf ofangreint félag út reikning á hendur sóknaraðila að fjárhæð kr. 39.700 evrur þar sem tekið var tillit til innborgunar hans, 9.925 evrur, en umsókn hans mun hafa verið samþykkt af félaginu. Námu eftirstöðvar reiknings 29.775 evrum.

Sóknaraðili fékk send drög að samningi frá A hinn 7. júlí 2004. Hann mun hins vegar hafa talið þau drög annars efnis en um hafi verið rætt og þess vegna óskað eftir endurgreiðslu á innborgun sinni. Beiðni þar að lútandi var hafnað af hálfu félagsins með bréfum, dagsettum 10. ágúst og 22. september 2004.

Hinn 17. september 2004 óskaði sóknaraðili bréflega eftir endurgreiðslu frá varnaraðila á kr. 901.113 og ítrekaði það síðar tvígang bréflega. Varnaraðili hafnaði endurkröfu sóknaraðila með bréfi, dagsettu 11. janúar 2005, á þeim grundvelli að fyrir lægi undirskrift sóknaraðila þar sem heimiluð hafi verið skuldfærsla óafturkræfrar fjárhæðar á kortareikning hans.

Sóknaraðili leitaði liðsinnis Neytendasamtakanna, sem spurðust fyrir um málið hjá varnaraðila með bréfi, dagsettu 7. febrúar 2005. Varnaraðili svaraði erindinu með bréfi, dagsettu 4. mars 2005.

Málinu var vísað til úrskurðarnefndar með kvörtun, dagsettri 16. mars 2005.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst endurgreiðslu á kr. 901.113, auk vaxta frá 17. nóvember 2004. Kveður hann seljanda, þ.e. A, hafa farið fram á greinda skuldbindingu og innborgun áður en sóknaraðili fékk samningsuppkast til undirritunar. Það hafi honum borist viku síðar með óvæntum fjárhagslegum skuldbindingum, skilmálum og áhættu sem honum hafi ekki verið sagt frá áður. Hafi greiðsla sóknaraðila því verið í rangri trú þar sem hann hafi ekki átt von á því að samningurinn yrði annars efnis en lofað hafi verið. Hafi forsendur fyrir greiðslunni og samningnum brostið þegar samningurinn barst sóknaraðila í hendur. Telur sóknaraðili að um fjársvik hafi verið að ræða og kveður framangreint brjóta í bága við bandarísk lög.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili kveður endurkröfu sóknaraðila hafa verið hafnað á þeim grundvelli að fyrir lægi undirskrift hans þar sem heimiluð væri skuldfærsla ofangreindrar fjárhæðar. Tæki endurkröfukerfi varnaraðila eingöngu mið af því hvort formskilyrðum færslu væri uppfyllt. Ekki yrði komið að sjónarmiðum um hugsanlegan rétt korthafa er byggja mætti á einkaréttarlegum grunni, en slíkan ágreiningur yrði korthafi að bera undir dómstóla. Hlutverk varnaraðila sé hins vegar eingöngu að miðla greiðslum milli korthafa og seljanda.

Varnaraðili bendir einnig á að sóknaraðili hafi samþykkt nefnda færslu vitandi að um væri að ræða óafturkræfa innborgun. Hafi hann ekki sýnt fram á að hann hafi kallað eftir samningsskilmálum og því síður að honum hafi verið neitað um afhendingu þeirra. Kveðst varnaraðili ekki getað hlutast frekar til um samskipti seljanda og sóknaraðila. Telji sóknaraðili á sér brotið verði hann að leita réttar síns eftir almennum leiðum einkamálaréttarfars.

V.

Niðurstaða.

Ágreiningslaust er í málinu að sóknaraðili heimilaði skriflega að skuldfærðar yrðu á kreditkortareikning hans 9.925 evrur. Var það í samræmi við skjal sem sóknaraðili hafði undirritað 29. júní 2004 þar sem hann skuldbatt sig til greiðslu ofangreindrar fjárhæðar sem innborgun til A vegna umsóknar um sérleyfi frá félaginu. Var sóknaraðila þá jafnframt ljóst samkvæmt efni skjalsins að innborgunin væri óendurkræf nema fyrirtækið myndi hafna umsókn hans. Ekki er ágreiningur um að umsókn sóknaraðila var samþykkt og voru honum send drög að sérleyfissamningi sem hann mun hafa verið ósáttur við.

Samkvæmt framansögðu gekkst sóknaraðili undir þá skuldbindingu að greiða A evrur kr. 9.925 eða sem svarar kr. 901.113 samkvæmt samkomulagi þeirra á milli. Heimilaði sóknaraðili eins og áður sagði skuldfærslu af kreditkortareikningi sínum til greiðslu þeirrar fjárhæðar. Hann kaus hins vegar sjálfur að ganga ekki til frekari samninga við félagið. Hlutverk varnaraðila var einungis að miðla greiðslunni á milli sóknaraðila og umrædds félags. Greiðsla sú sem sóknaraðili innti af hendi var óafturkræf samkvæmt samkomulagi við A. Skilmálar varnaraðila um endurgreiðslu ef vara eða þjónusta er ekki látin í té eiga því ekki við í þessu tilviki. Telji sóknaraðili sig hafa verið hlunnfarinn í viðskiptum sínum við A, verður hann að beina kröfum sínum að því félagi. Varnaraðili getur ekki borið ábyrgð á því þótt drög að samkomulagi milli sóknaraðila og félagsins hafi verið annars efnis en sóknaraðili hugði og að hann telji forsendur fyrir samkomulagi sínu við félagið brostnar.

Með vísan til framanritaðs verður að hafna öllum kröfum sóknaraðila á hendur varnaraðila.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfum sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, fjármálafyrirtækinu F, er hafnað.

Reykjavík, 17. maí 2005.

Guðjón Ólafur Jónsson

Eiríkur Áki Eggertsson

Geir Arnar Marelsson

Grétar Grétarsson

Sölvi Sölvason